

Skogensuvan.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

11

Uppt. av S. Lijehled

Anmärkingar:

efter Jen Arndt.

i St. Olaf. - 1755 -

En kvinn gick mellan och mellan genom skogen. De fick se skogensuvan, som såg ut som en gammal rättig karing. Hon såg ut som ett träd på ryggen. De gick fel sedan och kom inte hemåt. - "Du ser väl skogensuvan springer här", sa mannen. "Du får ta och vända rocken. Ljåne drog hon kjolen över huvudet. De hittade de rätt.

Tanten

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

2

396

Uppt. av Sven Liljebell

efter En ardet

i S:t Olof

-1925-

Anmärkingar:

Man har satt ut ett fat med gräs
i vinder till lantarna.

"Goavatten" - lyktguller.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

3.

396

Uppt. av

S. L. G. G. G.

efter

Ten Arndt

i St Olaf - 1785.

Anmärkingar:

En gång, när man var i skogen, gick
hon vilse. Men en goavatten kom och lyfte
henne med ett litet gäs, som höggade
omkring henne.

Dödsvarzel

FUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

396

Uppt. av Liljeklad. S.

efter Fru Arndt.

i S:t Olof. 1725.

Anmärkingar:

Min morfar talade om far oss, när vi var barn. Min morfar hade kört en karr vid Trolla-lia — det var två stora backar uppe vid Degebyga. — Det var ja natten. Bäst han ködde kände han hur någon klev upp och satte sig bredvid honom i vagnen. — "Din far ä döden", viskades det honom i örat. Det var hans far det talades om. Det var liksom häste ville stanna. Det appropade ännu två gånger, innan han kommit ned på backen. När han kom hem var också fadern död.

Betalning

5

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

396

Uppt. av S. Liljekvist

efter En anedd

i S:t Olof. -1725.-

Anmärkingar:

Det var en gammal gubbe här, som jag handlade med, först jag kom hit. Jag köpte kött av honom. Han sålde en grä, kött av ett djur, som myss var skottat. Jag var den första, som köpte kött av gubben av det djuret. Jag såg honom en femma. Han gräddade tre gånger på femman och pek ihop den mysköt var och stoppade med den i bårer.

En annan gubbe, som skulle betala en sak, sa, att det var första gången

Brollop — brudslöja.
LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

6

396

Uppt. av S. Lijehel

Anmärkingar:

efter Fin Arndt

i Sitt Blaf. — 1725.

Skal en flicka under ett brollop en bit
av brudens slöja, skulle hon sätta den för
framtiden, ty det medförde lycka.

Väderleksvädan - fört fjärr.
LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

7

396

Uppt. av S. Liljeholm

Anmärkingar:

efter En Anmärkning

i S:t Olof. - 1725.

Man skulle se efter, hur den fört fjärr-
iten såg ut, som man fick se på vägen. Ty
som den såg ut skulle sommaren bli. Var
den fjärr vit, skulle sommaren bli glad.
Men var den svart, skulle man få sorg.
Var det en bråkig fjärr, skulle det bli
lagom med sorg och glädje.

Namel.

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

8

396

Uppt. av S. Lijeholm

efter Jon Andri

i S:t Olof. 1785.

Anmärkingar:

Mormor talade om, hur de satt hemma
en kväll. Morfar var inne i Jimmies kammar
med häst och vagn. Mormor satt och spann.
Hon trötte, hur morfar kom och stampade
någon av sig. Men det var g'kann. Han
kom färdig i stund senare.

Spöken.

9

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av S. L. G. G. G.

efter En Arbet

i S. 7 Blaf. 1725.

Anmärkingar:

396

I Mårtens-Ivens backe spöken det alltid.
Det har kommit någon med ett fat gröt
och tappat det i backen. Jag har också
hört det spöken där på det viset.

S:t Olof

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

föret. 10

dele 396

Uppt. av

S. Liljeholm

Anmärkingar:

efter

En armb.

i S:t Olof. 1735.

S:t Olofs källa ligger nu nere vid S:t Olofs gården. Men för låg den inte då. Den låg i kyrkans bakom altartavlan, där sakristian är. Det viir säga, den låg utanför kyrkan under tiden. De offrade då bakom kyrkan i källan. Och gick sen in i kyrkan och stök sig med oxar. Ty S:t Olofshjorden hade en silveroxa i handen. Den tog de ner tre gånger och stök sig med nio gånger.

Men så täppte de till källan, när de byggde sakristian. Men då rann den upp därnere, där den nu ligger. — Man kan se

Folksaga. - "Karin Träkjol" (Aarne 510 B.)

11

LUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Uppt. av S. Liljeholm

Anmärkingar:

396

efter Fru Majken Arndt

i S:t Olof. - 1725. -

När jag var barn berättade en gammal
gumma en saga för mig. Gumman hette
Hersti Jakob Nils och var från Kristinehov
i Andarum. Det var sagan om
Karin Träkjol.

Det var en flicka, som var en kunga-
dotter. Hon önskade sig någonting, men det
var, och så fick hon en trækjol. Och den
hade hon på sig, när hon flydde, ridande
på en brun stut.

Uppt. av

Anmärningar:

efter

i

hängde ändå till halen på stuten.

"Du får inte röra silverlöven", sa stutan. Men hon förstod att ta ett lån och stoppa på sig. Då kom det fram ett trost med två horn. Och så stred det. Trostet sa, att antingen skulle han ha prinsessan, eller också skulle han döda den bästa två. Och då slogs de länge, men till sist fick stuten maket med honom. Prinsessan satt hela tiden på stutens rygg som stuide på sig.

Sedan red de vidare och kom till en guldskog, som var ändå tätare än kopparskogen och silverskogen. Då sa stutan: "Du får alls

Uppt. av

Anmärkingar:

efter

i

kungaborgen och till tjänst."

Hon gick dit till kungaborgen i sin tråkig. Hon fick plats som köksflicka och skulle koka i vatten och göra grova syltar. Kocken tyckte inte om att hon hade sin tråkig. På söndagsmorgonen skulle hon gå upp till kungen med hans kam, ty det var sed, att köksflickan skulle göra det. Men när hon gick upp för trappan, kullrade tråkig, så att kungen blev vred och öppnade dörrarna och spackade ner henne, så att hon rullade nedför trappan i sin tråkig. "Vad skall du med sådant buller här att göra!" Or kungen

Uppt. av

Anmärkingar:

efter

i

Hon satte sig på koppelhasten och red åt kyrkan.
 När hon öppnade dörren till kyrkan, blev det så
 ljudet av henne i kyrkan, att alla vände sig
 om. Och så förde de inte mycket på prästen
 utan sig mest på den vackra prinsessan där satt.
 De stöckade henne sin lakej och frågade var
 hon var ifrån. Då sa hon: "Jag är från
 Kammerland". Och så gick hon ut till
 sin häst och satte sig på den och flög
 åstad med vinden, så att de inte kunde
 följa henne. När hon kom tillbaka till den
 inhägnade platsen, koppelade hon av hästen och

Uppt. av

Anmärkingar:

efter

i

och så, att på hela jorden fanns inget land, som kallades så.

Så blev det söndag, och han skulle gå till kungen med tvättevatten. Då skamlade det också av honom ^{hän-}skjöt i Trappan, så att kungen öppnade dörren och frågade, vad det var för väsen. Och så sa han, att han kom med tvättevatten. Men då sa kungen: "Jag vill inte ha tvättevatten av dig." Och så tog han skålen och kastade över henne. När han då kom ner i köket igen, blev kungen arg på henne och sa, att aldrig kunde han då göra kungen till kung. Och så fick

Uppt. av

Anmärningar:

efter

i

får en prinsessa. Sakeja sprang faren ut och
 stod vid hästen, då hon kom ut, och han
 frågade, var hon var ifrån. Då sa hon:
 "Tvätteland." Och med det samma för hon
 ned vinden, så att de såg inte, vart hon
 reste. När då kungen kom ut blev han
 ostörd på tjänaren, får att han inte hade tagit
 fast henne. Och så sände han ut riddare
 igen för att söka efter det landet och hämta
 prinsessan. Men när de kom tillbaka, hade
 de inte funnit det landet.

Uppt. av

Anmärkningar:

efter

i

Om när hon kom till kyrkan, blev det som en
 sol, när hon kom in. Alla under predikan
 ständade bänkar ut i kyrkan och så
 på dörstörskeln, så att prinsessan skulle fastna
 i det, när hon gick ut. När gudstjänsten var
 slut, skulle Karin Träbjäl skryta sig ut,
 och då fick hon en fot i kyrkan, och den
 blev fastnade och stannade kvar. Då
 skulle ju lakejan ta henne, men hon var
 förbi ändå och så, att hon var kommen
 från handduklandet. Och så red hon till
 den italienska sken, så att inga kom upp

Uppt. av

Anmärningar:

efter

i

Menne säte sken ju fötär, passade den ju alldeles
 precis. Och med det samma ha fide gullskan ju
 sig, fide ha ju gullklänningen och det andra ju
 sig, och då s' sig kungen, att det var samma
 prinsessa, han set i kyrkan, och då s' blev
 han ju drömmig och blev mycket lycklig.